

CANADA

LADYSMITH, B. C., CAN.

Katkaisensa läänettömyyden, ettei ehtisi ympäristö siihen käsitykseen, että unistikirjoitaja on unohtanut tehtävänsä. Alkokukseni ei ole laiminlyödyä tehtävääni ja sitäpaitsi To-verittareen on tilaisuus antaa ajatuksensa julkisuuteen huolimatta onko siihen valittu eli ei. Kynä käteen naiset.

Tämä Ladysmith on viehättävä senkin puolesta kun merivesi huuhtoo rantoja. Uinti on urheilu, jota ei pidä kenenkään sivuuttava, sillä tämä kesän ilanuus on vaan hetkinen ilo.

Kuitenkin tarvitsemme parhaiten itseämme kehittämistä. Nykypäivinä jotta elämme, on paljon jätettävä itsekkyyttä kunkin kohdaltaan. Tärkein tehtävä on yhteistunteen elähtyttäminen. Tietoisina päämäärästämme olemme voittamattomat.

Sisko sekä veikko, yhdy rintamaan, ei ole liian aikua, eikä myöskään tarvitse ajatella, että kylliksi on tehty.

S. S. O:n kokoukset pidetään joka kahden viikon kuluttua. Sinne sopii tulla. Mainitsemisen arvosta ovat Juhannusjuhlat, joita juhlittiin kesäkuun 25 päivänä Cuptre Country nimisessä paikassa. Ladysmithiläiset näyttävikin olleen hilpeillä tunteilla koko päivän, koska osa juhlan loiputtua pistäytyi Nanaamossa.

Farmarit olivatkin järjestäneet kaikki mukin meneviksi. Mitään ei siellä puuttanut. Yhdeksän päivän paistoi meikin lisäksi kunnasti. Ensimmäinen hauski yleisön tervetulleeksi N. Alton, jonka jälkeen seurasi kertomus Meimi Maunuksesta ja puheen piti Marianna Kolyu. Puheita kuunneltiin tarkkaavasti. Siinä ilmeni ajatuksia selvästi, joita tulee omata tosityöllisen. Pahinta on, ettei tahdo saada ajatuksiaan monikaan selvytyteen, jonka varjossa pilkkaavat erehdykset keskuudessamme.—Ida Erkkilä.

BLAIRMORE, COLEMAN, ALTA.

Kesä on juuri kauneimmillaan täälläkin. Eikä ole ollut aivan epäsuotuisakaan. On satanut oikein kohtuuden mukaan. Kukkia on enemmän kuin edellisinä kesinä.

Henkiset riennöt ovat hiukan lauantuneet ehkä kesän vaikutuksesta ja myöskin siitä ajasta kun oli talonvalmistuspuuha miehillä. Niin—haallimme on nyt valmis ja on siellä jo kokoonnuttu useampia kertoja. Aavasjuhlassa oli lapsilla kaksi kivaalmaa "Vegetarian avuksi" ja "Sosiialismin puu." Ensikertalaisiksi meni mielestäni hyvin heidän esityksensä. Ohjelmaa oli melkein lapsilta. Nyt on harjoituksen alaisena kappale "Riennojuhla" aikuisilta ja lapsilta vuoro-keskustelu "Sankarit." Näitä esitettiin heinäkuun 15 päivänä. Seuraava kappale on "Rikkaus ja Rakkaus," vaan siitä tuomempaa.

Lukurenkiaan kokoukset ovat nyt niitä toimia, joita voi pitää laiminlyötyinä, mutta siihen pidän syynä edellimmäinnä rakennuspuuha. Toivottavasti siitä kaikki roipuvat jälleen tositoimien, kunhan hetken leppäivät.

Joukkomme on kasvannut viime aikoina, että voisi jo pian sanoa, että tämä on "sadan prosentin" kämppä, van joitain nuorukaisia on vielä toiminnasta ulkona, joita voidaan vielä organiseraata joukkoon. Mutta nyt on sillä tavalla, että nykyinen toiminta vaatii tosivakaumusta eikä vain jonkun jatkoa ja sitä tositoimintaa voidaan varttoa nuorisolta enemmän kuin vanhojen ennakkoiltojen piilamilla vanhoilla. No niin, koetetaan tästä edes ajatella sitä työtä, mitä meillä on tehtävänä eikä aivan sitä minkälaisia persoonia ne olemme, sillä meillä kansan lapsilla ei ole mitään niin suurta eroa, että ei se velvoita meitä toimimaan tämän järjestelmän murtamiseksi ja uuden, paremman rakentamiseen, missä ihmisen

sen todellinen kasvatus alkaa. Jääköön nyt jo liitteen sellainen usko, että näissä oloissa me olemme "sivistyneitä." Ei! Ollisi hyvä jos voimme päästä luokkatehtävistä selville. On kyllä oikein, jos arvoimme asiallisesti, mutta mielestäni nämä tehtävät kuuluvat meille kaikille luokkatovereina ja on seistävää yhteisessä rintamassa silloin kun ovat yhteiset asiat kysymyksessä, huolimatta persoonista, sillä joka on viaton "nostakoon sormensa." Eri kirjallija sanoo: "joka ei tee erehdyksiä, ei tee muutakaan, vaan viisain on se joka erehdyksensä pikemmin korjaa."

Usein sattuu että kokouksissa käy niin kuumeiseksi, että se näyttää persoonavilalta sellaiselle, joka ei ole perehtynyt väittelyihin ja silloin siitä seuraa aina tuomio. Mutta tulee ottaa huomioon, että sellaisetkin henkilöt joskus "kimpantuvat," joilla on korkea sivistys, eikä se aina ole persoonaviltaa kun asioista väitellään. On olemassa tuhansia esimerkkejä eri kokousten menolista, joissa on kiivaasti otettu yhteen ja silti tovereina erottu siltä. Sellaiset kuin uskonnolliset seurakunnat ja kokoukset, kuten pelastusarmeijan kokoukset ehkä ovat rauhallisia, missä puheenvuoroja ei käytetä, mutta ne eivät sovi esimerkiksi meille.

Viime sunnuntaina oli Blairmoren Nainex Union kokous ollut niin kiiloisissa, että puheenjohtaja oli riisunut takkinsa siinä tarkoituksessa, että "koetetaan" (ottakaa huomioon, että ne olivat miehiä). No niin, siisi ihmisen on heikko, "jumala paratkoon."

Meitä kirjeenvaihtajia on niin monta että toinen toistan varttoovat kirjottamaan Vapautteen ja siksi ei kirjoita kukaan. Sekin jät mainitsematta, että Workers Partyn organiseraajan tällä illassa oli yhteinen kansainvälinen konventsiotoni ja meidän osastoa siellä edustivat toverit E. Hill ja C. Hill. Osastomme sentään on koettanut päästä niin paljon luokkatistelun tasalle, että se pyrkii päästä vanhan sosialidemokratian puolesta selville vesille. Onko sitten jokainen jäsen yksilönä ottanut selvän itselleen nykyisestä taktikasta itse. Joukon mukana kulku jo joutaa syrjään, jos köyhälistö tahtoo päästä oikeuksiinsa.

Puoluetervehdyksellä, Mary North.

Kesäinen ilta

Kirj. A. K.—nen.

Niin viehkeän lumaava on aurin gon lasku kesäisenä iltana Rintanaa kalkkoavat hetkeksi surut ja murheet, unohtuu kärsimyksen raskas taakka ja elämä tuntuu lumaolta — unelmien herttaiselta helmalla.

Kun katsoo ympäristöään, tulvehtivat yhä voimakkaammin esiin nuo äskeiset tunteet. On kuin joku kulkisi, katso ihminen, katso luonnon suurta ilanaa puutarhaa, missä ruusut kukkivat ja kuuntele lintujen sulosoittoa, myös yhdy niihin, iloitse ja nauti luonnon kaikkineista. On kuin ei surujen ja murheidn ylivuotavaa myrkkymaljaa maailmassa tunnettaisikaan, ikäänkuin elämän suuri kärsimyksen historia olisi satu, häipyvä uni, että elämä todellakin on vapaata, luonnon lain mukaista, jota ei mikään mahtivalta kahlehti, eikä rajoita ihmisten nautintoita luonnon rikkauksien käytössä.

Pilvet niin oudosti leijallevat ihmisten ja peittävät tummilla varjoillaan kultahohtaisen auringonlaskun ja seutu muuttuu synkkää synkemmäksi. Ihmisenkin herää unelmastaan ja elämän kova todellisuus on ammottavana edessä, joka loihitit esiin synkkiä elämän kuvia, kuvia joita ajatellessa tuntee itsensä kauhasta jähmettyvän, kuin jäinen veri virtaisi ympärillä, sillä elämän kurjassa kumpallussu viru ja sortuu niin monet tuhannet viattomat ihmisparat, kun taas toisella puolen näkyy yltäkylläisyyden irstasta nautintoa, jolla ei ole mitään rajaa.

Meldän "sivistyneellä" aikakaudella vastaan. Alka on sinullakin heittäi yltäsi orjuuden kahleet ja ryhtyä unen ajan luomistyöhön. Älä enää usloidään laakereilla petomaisuusjakoa sitä, jota tähän asti olet auttanut. OI kohtalon ilaa, ihmisyden pilkkua kuinka kauvan vääräys hallitsee maailmaa ja jumaluusko pittää ihmisten silmät näkemästä vapauttavaa maailmankatsomusta!

Kuule sinä, ihmiskunnan jalois sie lu, sinä, jolle luonto on määrännyt niin jalan, mutta samalla kärsimykseen täynnä olevan tehtävän, olla ihmiskunnan nousevan sukupolven äitiä. Katsahda ympärillesi, tunne asemasi nykyisessä yhteiskuntajärjestyksessä ja nouse ihmisten sortajias ja noususta.

vastaan. Alka on sinullakin heittäi yltäsi orjuuden kahleet ja ryhtyä unen ajan luomistyöhön. Älä enää usloidään laakereilla petomaisuusjakoa sitä, jota tähän asti olet auttanut. OI kohtalon ilaa, ihmisyden pilkkua kuinka kauvan vääräys hallitsee maailmaa ja jumaluusko pittää ihmisten silmät näkemästä vapauttavaa maailmankatsomusta!

Kuule sinä, ihmiskunnan jalois sie lu, sinä, jolle luonto on määrännyt niin jalan, mutta samalla kärsimykseen täynnä olevan tehtävän, olla ihmiskunnan nousevan sukupolven äitiä. Katsahda ympärillesi, tunne asemasi nykyisessä yhteiskuntajärjestyksessä ja nouse ihmisten sortajias ja noususta.

KUOLEMAAN TUOMITTU

Kaksinäytöksinen, nykyaikainen murhekuvaelma.

Otettu vuoden 1918 tapahtumista. Kirjoitti P. Kaartinen.

HENKILÖT:

Tuomittu.

Pappi.

Vartija, suojeluskunnan puvussa.

3:me punavankia, n:ot 1, 2, 3.

3 eli 4 pikkutyttöä, 12 eli 13 vuotiaita.

ENSIMÄINEN NÄYTÖS.

Huone, jossa ei ole huonekaluja, paitsi uuni. Varustettu tilapäiseksi vankilaksi. Perällä ovi. Esiripun noustessa istuu ovesta oikealla 3 punavankia lattialla, polvet koukussa, hyvin surmavoittoisina. Hetken läänettömyys.

N:ro 1: Saas nähdä, kuinka toverilleme käypi tuomiolla. (Kuuluu askeleita.)

N:ro 2: Mutta tuoltahan häntä jo kuuluu tuotavankin. (Ovi avautuu ja tuomittu astuu sisälle, vartija jäljessä.)

Vartija: Olkaa viidentoista minuutin päästä valmis! (Menee.) (Tuomittu kävelee hyvin hitaasti ja raskaasti perille.)

N:ro 3: No, kuinka kävi toveri, sinun kanssasi?

Tuomittu: (Värihdyttämättä katsetaan, kolkosti.) Ettekö kuuleet, mitä hän sanoi? Viisitoista minuuttia on aikaa. (Ovi avautuu ja pappi astuu sisälle joukunverran häitäntyneenä. Astuu suoraan tuomitun luo.)

Pappi: Kuulla tuomionne, ja tuln kysymään josko teillä olisi jotain toivomuksia?

Tuomittu (kääntämättä päätänsä, kolkosti): Ei — mitään!

Pappi (unistaen): Mutta eikö mitään..... eikö kalle, äidille, eli jollekin hyvälle ystävälle?

Tuomittu (hiukan kohottaantuu ja nostaa kättään otsalle ja miettii hetken, sitten kysyy): Oletko rehellinen pappi?

Pappi: Olen..... olen, sen vakuutan.

Tuomittu (kääntää päätänsä ja kysyy): Saanko kynän ja palan paperia?

Pappi (antaa): Tässä on.

Tuomittu (ottaa kynän ja paperin, menee seinän luo ja palaa kun on jottain kirjoittanut, antaa sitten papille kynän ja paperin sekä lausua):

Siinä on osolte, vie viimeiset terveiset hänelle, ja sano, että sankarina olen elänyt ja sankarina tahdon kuolla, oikeuden ja totuuden puolesta! — Hyvästi! (Asettuu vakavasti seisomaan, ja luo katseensa ylös.)

Pappi: Hyvästi! — hyvästi! (Kääntyy palataksaan, vaan seisautuu ovelele kuuntelemaan tuomitun laulua, jonka laulun aikana nousevat toisetkin vangit seisomaan ja vartija tulee laulun viimeistä säettä laulaessa sisälle, seisautuu ovelele johon jää pappi kanssa seisomaan.)

Tuomittu (saatuun papilta herätyksen muistoilleen, purkaa tunteensa laulun kautta, — kerrattuaan viimeisen värssyn viimeiset säkeet jää

seisomaan esiripun laskiessa verkkaleen.)

Laulu.

(Sävel otettu laulusta: Hyvästi nyt valkolle.)

Hyvästi nyt armahani eloni tähtönen. Mun lihteä nyt täytyy kotiin kaivattuun.

Älä mua koskaan sure, älä hautaan seppeliä, — en tiedä paikkaa siellä, miss' multa peittää mun.

Sä olit valo mulle eloni retkellä, vaikk' toiveet sammui hukkaan, palava rakkaus jää.

Eloni viime hetken sen sulle pyhitän, kuoloni katkerimman mä kärsin ilolla.

Mä anteeks' annan kaikki, kaikk' jätän unhoaan. Sun rakkautes' oli puhdas, vaikk' maailma sekotti.

Kun litarusko loistaa talvaalla palava, niin silloin tervehdysti, saat multa odottaa.

Hyvästi vielä kerran, ma lausun tervehtäin. Et muista mua silloin, kun lltakellot sol.....

Esirippu.

TOINEN NÄYTÖS.

Näyttämö: Jylhä metsäinen seutu, illan hämärä. Turve, eli risukasa metsässä. Pienet valkopukiset hengettäret laulavat puolikaareissa risukasan ympärillä, vasen käsi polvella pillossa, oikea riippuu sivulla. Vasemmassa kädessä on punainen ruusun kukka, joka on pillossa. Viimeistä säettä laulaessa tuodaan kukka näkyviin.

Laulu.

Harmaja hauta, musta on multa, runneltujen ruumilta peittävi nyt, kun heille ei sallittu ruusuja tuoda, tuskin hetkellä talvaltaessa.

Sankarten lailla te kuljitte taistoon, puolesta totuuden, oikeuden, luottite veljeys, vapausvoittoon, toivoitte aamua vapauden.

Sen aamun ei vielä sallittu teidän tietänne valaista siiteillänsi, vaan perinajks' jättite lapsille meille, työn, jonka ostitte verellänne.

(Oikea käsi ylös.)

Mutt' kerran me vielä suuntaamme tiettemme, antion tylyille kummulle (oikea käsi laskee, vasen käsi, jossa on ruusu, nousee.....)

Ruusuista punotun seppelleen tuomme muistoksi sankarten haudoille!

Esirippu.